

עלון מס' 238
ב"טבת התשע"ג

מקצ

זמני השבת
לפי אופק אשדוד

בניסת השבת: 16/16
יציאת השבת: 19/17

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

להי

"וישן ויזלום"

כמו בזמן שהאדם
עוסק במלאכתו,
אין הוא נרדם
וגם אין לו פנאי לשוחר
עם חברים וכד',
מפני שאם יעשה כן,
עלול הוא לגרם לעצמו
הפסד כספי.
כך גם צריך לנהג
בלמוד התורה,
ולהרגיש כאלו
זוהי מלאכתו.

"ויהי מקץ וגו'"

ולאשה גם רלזון,
בענן סוף האדם...
מקץ - ר"ת
למקוה, קדושה, צניעות
שהם יחזיקו אותה
לעתיד לבטל..

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"ועתה ירא פרעה איש נבון וזכם וישיתתו על ארץ מצרים"

לכאורה מי ביקש מיוסף להיות היועץ המשפטי,
הרי קראו לך לפתור חלומות בלבד ולא ליעץ...!?

אז אמר לו המלך: "שמע, אחרי שאתה
לבדך גילית את התרופה וכל הרופאים
האלה לא גילו, לכן אתה הנבחר".
הנמשל הוא, כשיצא יוסף מבית הסוהר
והתחיל לפתור את חלום פרעה, הוא
ראה איך כל החרטומים צוחקים עליו
ומתכוננים להגיד לפרעה שהפתרון לא
נכון והוא עלול לשמוע להם. לכן, מיד
בסיום הפתרון הצביע עליהם ואמר:
"ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתתו
על ארץ מצרים ויפקד פקידים".
והחרטומים בלבם חשבו ודאי שפרעה
יבחר בו, שנאמר: "וייטב הדבר בעיני
פרעה ובעיני כל עבדיו".

אמר לו פרעה: "אחרי הודיע א-להים
אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך
אתה תהיה על ביתי ועל פיר ישק כל
עמי".

לומדים מכאן, גם אם אתה מעביר מסר
תורני או תוכחות, דרך התורה היא דרך
החיים וההיפך זה דרך המוות, אתה צריך
לנהוג כיוסף שהשומעים יקבלו את
הדברים.

~ מתוך ובחרת בחיים ~

משל -אומר המגיד מדובנא- למלך גדול
שהבת שלו חלתה במחלה קשה וכל
הרופאים שבדקו אותה לא ידעו מה
המחלה.

והנה הגיע איזה כפרי אחד עם בגדיו
הפשוטים שאביו לימדו ענייני רפואה,
וביקש לבדוק את בת המלך. והמלך
ברוב יאוש אמר לו: "בדוק אותה, מה
יש לי להפסיד". ואחר שבדק גילה את
המחלה וידע גם את התרופה. אך הוא
ראה שכל הרופאים מלגלים וצוחקים
עליו, שהרי כל אחד מהם עשה כמה
תארים ברפואה ואינם יודעים איך הוא
יודע...?

מיד אמר למלך, שהתרופה צריכה
להיות מאוד מדויקת ואם זה יהיה פחות
או יותר זה לא שווה, ואני רואה שיש
למלך כאן רופאים חשובים מאין כמותם
ואני ודאי לא מתאים לזה. לכן המלך
יבחר מהם אחד שיהיה אחראי ועוד
כמה פקידים.

בינתיים הרופאים חשבו בלבם: "הלואי
והמלך ימנה אותי". וכשהמלך שאלם:
"מה אתם אומרים עליו, האם לשמוע
לו?" ויענו כולם פה אחד: "ודאי, שמע לו".

"זוולמה זולום"

פעם בא יהודי אל ה'קהילות יעקב' ושאלו:

מדוע כתוב 'חלומות שווא ידברון', הנה הוא חלם שאחיו מת, ל"ע, ולאחר זמן מה
התברר שאכן כך קרה ובאותו לילה אחיו נפטר...

השיב לו ה'קהילות יעקב': דומה הדבר לאדם שנקרא שקרן, אולם אין לומר שאף
פעם איננו מוציא אמת מפיו, הלא כאשר הוא רעב ואומר שברצונו לאכול הוא
דובר אמת. אלא כוונת הדברים שהוא רגיל לשקר ולא שכל דבריו הם דברי
שקר וכזב.

גם בענין זה חלומות שווא ידברון ואי אפשר לסמוך עליהם, אבל בוודאי שיתכן
שיש בהם אמת מפעם לפעם..

ומתוך האור

"וזהו"ש את ארץ מצרים"

חמ"ש - ראשי תיבות
חדש מילה שבת
אשר זכות
שלשה אלה שהיה
בידם במצרים
היה להם שמירה
להגאל בזכותם.

זכות הלימוד בעלון לרפואת ולהצלחת דניאל בן מנחם הי"ו

ועתה ירא פרעה

מדוע מייצע יוסף לפרעה מה לעשות, וכי הוא נשאל על כך? מעשה שהיה בעיר פראג בשני גבירים שכנים שגבלו אחד עם השני. ויהי היום, ויבוא איש מנגן בכינור וינגן בין שתי חצרות העשירים, ויהי ריב ביניהם... זה אמר: "למעני ולכבודי ניגן" וזה אמר: "למעני ולכבודי בא לנגן".

וילכו שניהם למשפט לפני הגאון בעל הנודע ביהודה זצ"ל. כל אחד ערך טענותיו, ואחרי ששמע הרב את טענותיהם הניחו לפניו מאה ש"ח שיגיד להם דבר משפטם. ויען הרב ויאמר: "האמת אומר לכם, שלא בא לנגן לא בשביל זה ולא בשביל זה אלא רק למעני למען ארוויח מאה ש"ח..."

כן כאן, פרעה אמר בלבו כי אם הראו לו מהשמיים חלום כזה הנוגע לכל העולם על דבר הרעב, בוודאי חשוב הוא בעיני ה'. ומצרים אמרו שבשבילם בא החלום, כדי שיכינו תבואה ולא ימותו ברעב ולכן הודיעו זאת למלכם. אך יוסף בגודל חכמתו אמר להם כי אין החלום לא בשביל פרעה ולא בשביל מצרים כי אם שיעלה אדם לגדולה ולכן כתוב "ועתה ירא פרעה...", הבין פרעה מזה שיוסף הבין פשר החלום שהוא האיש שלמענו בא החלום ולכן יוסף יהיה הממונה על בית פרעה.

אוצרות התורה

על הסבא מקלם זצ"ל מסופר, שכשנטה למות נכנס אליו הרופא והודיעו כי קצו קרוב.. אמר הרופא שבדרך כלל זהו דבר קשה ביותר לרופא, להודיע לחולה שהוא צומד למות, אך לאיש הזה הוא איננו מפחד לומר זאת, כי עבורו "למות" הוא מעשה פשוט ושגרתי כמו לעבור מחדר לחדר. תפארת שמשון

"וייקץ פרעה ויישן ויזלזל שניית"
מה בין יעקב לפרעה?

אצל יעקב נאמר "ויקץ יעקב משנתו ויאמר" - זו דרכו של כל יהודי שמתעורר הוא אומר מודה אני וברכות השחר ואילו פרעה כשמוקץ - מיד נרדם ושוב חולם..

האדמור אהרן מקרלין

כיצד לקרוא את שם הילד?

"ואת שם השני קרא אפרים"

אפרים פירושו פעמיים (רבנו בחי)

אפר אחד על שם אברהם,

שאמר ואנוכי עפר ואפר.

ואחד על שם האפר

שהיה אמור להיות מיצחק בעקידה

ללמדו, שעם כל גדלותו של יוסף,

לא קורא לבנו בשמות מכובדים,

אלא בשמות שיזכירו לאדם מאיפה הוא בא

ולאן הוא עתיד ללכת..

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליו"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

מלאכת 'הוצאה' בשבת

'הוצאה' היא אחת מ-39 אבות

מלאכות האסורות בשבת, כלומר, שמוציא דבר כלשהו מ-'רשות היחיד' (דהיינו מקום המוקף מכל עבריו) ל-'רשות הרבים' (דהיינו מקום פתוח המשמש מעבר לרבים), וכן אם מכניס מרשות הרבים לרשות היחיד או שמעביר דבר כלשהו ברשות הרבים עצמה.

מלאכת 'הוצאה' אינה כרוכה בפעולה נוספת כלשהיא, אלא עצם ההוצאה היא הפעולה האסורה. ואף שמדובר בהוצאת דבר שבעצמותו מותר בטלטול בשבת. ולפיכך:

א. ישוב המוקף גדר מכל עבריו וכן בסיס צבאי, נחשב 'רשות היחיד' ואין בו איסור 'הוצאה', אלא שצריך לעשות 'ערוב חצרות', דהיינו שניחו באחד הבתים פת משותפת לכולם (בדרך כלל רב הישוב אחראי לכך).

ב. במקום שהתקין 'ערוב', דהיינו שהקיפו את כל הישוב ע"י עמודים וחוט מתוח על גביהם, הרוצה להקל ולטלטל יש לו על מה לסמוך, והמחמיר תבוא עליו ברכה (מפני שיש על 'ערוב' זה כמה פיקסוקים).

ג. במקום שאין גדר או 'ערוב' וכן אם נקרע חוט ה-'ערוב', אסור לטלטל מחוץ לבית (ואף בחצר הבית אם אינה מוקפת גדר) שום דבר חוץ מבגדים או תכשיטים שהוא לבוש בהם ובטלים לגופו.

ד. כשאסור לטלטל, אין הבדל אם מטלטל דבר כלשהו בידו או שמונה בכיסו או על גבי גופו. אבל אם לבוש בו ומתבטל לגופו, כגון משקפי ראייה או שעון, מותר.

ה. כשאסור לטלטל, אין להוציא תינוק או ילד קטן בעגלה או בידו, ורק אם הילד הולך בפועל בעצמו והגדול רק אווז בידו, מותר.

"קום רדוף אוזר האנשים והשגתם"

למה זירז יוסף את מנשה שירדוף אחר אחיו? ידוע שתפילת הדרך מועילה שלא יוזק האדם, אך חייב לאומרה רק כשהרחיק פרסה מהעיר. ולכן ציוה יוסף לרדוף אחריהם לפני שירחיקו פרסה, עוד קודם שיאמרו תפילת הדרך, כי ידע שאחר שיאמרו תפילת הדרך שוב לא יוכל להם. מה גדול כוח אמירת תפילת הדרך..

הגר"ח ויטאל זצ"ל

"צפנת פענח"

מפרש צפונות (רש"י)

אם כך היה צריך לקרוא לו פענח צפנת?

בזכות מה זכה יוסף לגדולה זו "צפנת"

בזכות זו שהיה מצפין חכמתו ומעשיו הטובים

ולא מתגאה ומתהדר בהם ובכך זכה להיות "פענח"

שנפתחו בפניו שערי חכמה וגדולה..